

Meid hüütakse Jumala lasteks ja need me olemegi. 1 Jh 3:1

Jumal andis meile ristimises nime märgiks sellest, et me oleme tema päralt. Meie vanemad andsid meile nime siinse maise elu jaoks. Jumal lisas sellele enda nime otsekui taevalikuks perekonnanimeks: Jumala laps.

Aga ristimine polnud Jumala poolt mitte ainult nime andmine, vaid ta ka sünnitas meid oma Sõna ja Vaimu kaudu enda lapsiks ja taevariigi pärijateks. Kuidas see sündis, seda ei suuda me mõista, vaid saame seda uskuda sõna järgi. Tt 3:5.

Meie vana nimi tähendab vaimulikus mõttes: patustaja. Me kanname seda nime siin kuni hauani, aga Jumala jaoks see enam ei kehti, sest Jeesus on meie patuvõla oma verega ära maksnud. Jumal tunneb meid ristimise järgselt vaid meie uue nimega: Jumala laps.

Patutegijatena on meie isandaks kurat, vale võrre. Tal on võim meie liha üle, ta juhib meie liha-

likke mõtteid eemale tõest. Aga Jumalast sündinud elus juhib meid Püha Vaim evangeeliumi kaudu tões läbi usu Jeesuse armusse.

Õieti oli meie uus nimi valmis ja Jumala kinnitatud juba Jeesuse ülestõusmise tulemusel, aga ristimise kaudu sünnitab Jumal igäüht meist oma lapsiks ja Jeesuse päästetöö õnnistuse osaliseks siin ajas ja paigas. Nõnda võtab Jumal meid ristimise kaudu oma perekonda, Jeesuse vendadeks ja õdedeks, kõrge-
masse positsiooni kui taeva inglitel. Ef 2:19.

Taolist ülendamist ei suuda me mõista. Mõelda vaid, et meid, kes me oleme iseenestes alati üh-
temoodi variserlikuid, isekaid ja patuseid inimesed, peab Jumal Jeesuse tõttu pühadeks ja õigeteks, lausa oma lasteks, ning pärast maist elu saame me tulla Jumala juurde taeva ilusse ja õndsusesse igavesti elama! Seda kõike lubab meile Jumal ristimises.

Armas Isa, kuulun sulle! Oled sünnitanud mind ristimises enda lapseks. Selle eest ma kiidan sind!
Seega andsid mulle palju: andeksand ja pühadus, igavene elu taevas ja su rohke õnnistus.